

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/36/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623203200
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:7623203200.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpeného KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 648 892, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. X, XXX XX D., o zaplatenie 12.368,29 Eur s prísl.

rozhodol:

- I. Zastavuje sa konanie o zaplatenie časti istiny vo výške 851,- Eur.
- II. Žaloba v prevyšujúcej časti sa zamietá.
- III. Nepriznáva sa žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 09.06.2023 na tunajšom súde žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu vo výške 9.491,34 EUR, zmluvný úrok 2.876,95 EUR, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.491,34 EUR od 17.06.2017 do zaplatenia, ako aj trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 25.10.2018 uzavrela Poštová banka, a.s, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31340890 ako postupca a žalobca ako postupník, Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0020463787 (ďalej len „Zmluva“) spolu s jej príslušenstvom. Postupca zároveň listom oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 13.04.2012 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0020463787 v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany právneho predchodcu žalobcu v celkovej výške 13.500,--EUR v prospech žalovaného. V dobe od uzatvorenia Zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené vo Výpise z úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej Zmluvy riadne a včas nesplnil, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v zmysle Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery ku dňu 27.02.2017. Výzva na úhradu dlžnej sumy(Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) je písomnou výzvou banky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žalovaný si ani napriek výzve zo strany žalobcu svoj záväzok do dnešného dňa nesplnil. Medzi žalobcom a žalovaným bolo dňa 10.03.2017 dojednané Uznanie dlhu, uzatvorené v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka. Súčasťou Uznania dlhu je vyhlásenie žalovaného, ktorý svoj záväzok voči veriteľovi v celom rozsahu uznal čo do jeho výšky, ako aj do právneho dôvodu. V súvislosti s uplatňovaním úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/42/2020,

5Cdo/73/2020, 3Cdo/113/2019, 1Cdo/108/2020, ako aj na Rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17. V súlade s Výpisom z úveru sa žalobca tak domáha zaplatenia sumy vo výške 12.368,29 EUR pozostávajúcej z nezaplatených častí dlžnej istiny vo výške 9.491,34 EUR a z príslušenstva v podobe nezaplatených zmluvných úrokov vo výške 2.876,95 EUR, t.j. v sume zodpovedajúcej výške akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný zaplatil ako cenu peňazí po odpočítaní úhrad. Žalobca si od žalovaného zároveň nárokuje úhradu zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od dátumu poslednej platby vykonanej žalovaným.

3. Žalovaný k žalobe v lehote určenej súdom nepodal žiadne písomné vyjadrenie, aj keď bola na to vyzvaný uznesením sp.zn. 16Csp/36/2023-58 zo dňa 19.07.2023, ktoré mu bolo spoločne so žalobou a jej prílohami doručené dňa 24.07.2023.

4. Na základe výzvy súdu obsiahnutej v uznesení sp.zn. 16Csp/36/2023-60 zo dňa 19.07.2023, ktorým súd vyzval žalobcu cestou jeho právneho zástupcu na písomne doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení v žalobe, tento písomným podaním doručeným súdu dňa 02.08.2023 vo vzťahu k otázke vyhlásenia okamžitej splatnosti poukázal na to, že žalovaný ako dlžník sa do omeškania dostal so splátkou splatnou 25.09.2016. Pôvodný veriteľ odoslal dlžníkovi Upozornenie v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka listom podaným na poštovú prepravu 30.01.2017. V tejto súvislosti žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13CoCsp/43/2020 z 18.05.2021, z ktorého aj citoval a podľa ktorého právneho názoru v prípade preukazovania doručovania upozornenia v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je potrebné postupovať prísne formalisticky, preto postačuje predloženie podacieho hárku, z ktorého vyplýva, že listina bola žalovanému zasielaná. V nadväznosti na to vzťahu k otázke splnenia povinnosti podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách uviedol, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 27.02.2017 zosplatnil poskytnutý úver a zároveň vyzval dlžníka na splnenie povinnosti a poskytol mu 10 dňovú lehotu na splnenie tejto povinnosti. Následne po uplynutí zákonom stanovenej 90 dňovej lehoty postúpil pohľadávku na žalobcu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, a síce uznesenie sp. zn. 1Obdo/92/2018 z 20.11.2019 a rozsudok sp. zn. 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018, z ktorých aj citoval. Pokiaľ ide o hodnotu celkovej čiastky, ktorú má žalovaný ako spotrebiteľ podľa zmluvy splatiť k tejto žalobca uviedol, že (banka) pred poslednou celou splátkou (v tomto prípade 120. splátka) zaslala žalovanému (dlžníkovi) informáciu o výške poslednej splátky, čiže ak posledná (120.-ta) splátka je výške 73,30 Eur, tak žalobca (banka) zašle pred jej splatnosťou žalovanému (dlžníkovi) list, ktorým mu oznámi túto poníženú splátku a zároveň mu oznámi, že sa jedná o poslednú splátku. Uvedené je práve z dôvodu, že bankový systém je nastavený na dobu splácania v rokoch, pričom samotný žalovaný si v žiadosti (okrem iného) má možnosť zvoliť výšku úveru ako aj dobu splácania úveru v rokoch (časť 2 zmluvy) a z dôvodu, že výška mesačnej splátky (bez poistenia) je zaokrúhľovaná na celé eurá. Celková výška nákladov úveru tak podľa predloženého Predpisu splátok predstavuje súčet úrokov 9 644,49 EUR, poplatkov za vedenie účtu 199,20 EUR a poplatku za poskytnutie úveru 270,-- EUR, teda sumu 10.113,69 EUR. K priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov žalobca uviedol, že právny predchodca túto uviedol zo zverejneného dokumentu- Suhrne_info_RPMN_4Q2011, kde je uvedených 12,45 %. Ak by právny predchodca použil - Suhrne_info_RPMN_1Q2012, tak by uviedol správne informáciu o priemernej sadzbe, ktorá už v tom čase bola vyššia a predstavovala 12,55 %.

5. Zároveň uvedeným podaním žalobca vzal žalobu v časti istiny vo výške 851,--EUR späť poukazujúc na to, že od zosplatnenia do postúpenia dlžník uhradil 310,--EUR započítaných na príslušenstvo a po postúpení dlžník zaplatil 851,--EUR započítaných na istinu.

6. Žalovaný na uvedené písomné vyjadrenie žalobcu nereagoval.

7. Až písomným podaním doručeným súdu dňa 25.08.2023 pred už vytýčeným termínom pojednávania sa vyjadril v tom zmysle, že od roku 2017 má zdravotné problémy a v roku 2020 bola u neho posledná operácia. Ohľadne záväzku „P.B.“ uznáva záväzok. Komunikuj ohľadne splátok, nie stále je však schopný dodržať platbu. Žije z dôchodku a býva v podnájme. Má exekučné zrážky a jeho finančná situácia je nedostačujúca na pokrytie všetkých záväzkov. Má všetko zablokované do exekútora. Zároveň požiadal o splátkový kalendár šekmi po 30,--EUR.

8. V nadväznosti na uvedené vyjadrenie žalobca písomným podaním z 30.08.2023 uviedol, že súhlasí so splácaním dlžnej sumy v pravidelných mesačných splátkach, ktorých výšku ponechal na úvahe súdu.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to so Zmluvou o úvere- lepšia splátka č. 0020463787 zo dňa 13.04.2012, s Všeobecnými obchodnými podmienkami Poštovej banky, a.s. účinnými od 01.08.2011, s Obchodnými podmienkami pre úver lepšia pôžička účinnými od 16.02.2012, s Predpisom splátok k Zmluve o úvere č. 0020463787, s prehľadom úhrad žalovaného predloženým žalobcom, s výpisom z Aktuálneho stavu číslo úverovej zmluvy : 0020463787 so stavom ku dňu 18.12.2018, s prípisom E. F., G. zo dňa 30.01.2017 označeným ako „Upozornenie – Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ a podacím hárkom č. EPH008784936 k nemu prináležiacemu, s Prípisom Poštovej banky, a.s. zo dňa 27.02.2017 označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ a doručenkou k nemu prináležiacemu, s Uznáním dlhu zo dňa 16.03.2017, so Zmluvou o postúpení pohľadávok č. II/2018 zo dňa 25.10.2018, s Prípisom zo dňa 27.12.2018 označeným ako „Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky“ a podacím hárkom č. EPH01488249302 k nemu prináležiacemu, s Listom sp.zn. PB18b-0020463787-1 zo dňa 08.08.2019 označeným ako „Výzva na zaplatenie – predžalobná výzva“, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške viac ako 6500 eur so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre 4. štvrťrok roku 2011 so stavom platným k 31.12.2011, ako aj oboznámiac sa s ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré si obstaral súd postupom v zmysle 185 ods. 2 a § 295 Civilného sporového poriadku, a síce výstupmi z kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu, a na ich základe zistil tento skutkový stav:

10. Dňa 13.04.2012 bola medzi Poštovou bankou, a.s. ako bankou a žalovaným ako klientom uzatvorená Zmluva o úvere- lepšia splátka č. 0020463787. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý účelový úver vo výške 13.500,-- Eur, na splatenie úveru vo VÚB s odhadovaným zostatkom 8.000,--EUR.

11. Uvedený úver sa zaviazal zaplatiť v 120 mesačných splátkach vo výške 207,24 EUR, resp. vo výške 208,90 EUR pri započítaní poplatku za správu a vedenie úverového účtu vo výške 1,66 EUR mesačne, so splatnosťou 25. deň v kalendárnom mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky bola dojednaná na deň 25.05.2012 a termín konečnej splatnosti bo dojednaný na deň 25.04.2022. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov 13,37 % , úroková sadzba 11,9 % p.a., priemerná RPMN na trhu 12,45 % a celková výška nákladov sumou 10.113,69 EUR. Zároveň sa v zmluve uvádzalo, že celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V zmluve je uvedené aj poistenie a to základný súbor poistenia.

12. Podľa kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu hodnota RPMN pri zadaní parametrov formulára uvedenej Zmluvy, a síce „dátum pôžičky“: 13.04.2012, „výška pôžičky“: 13.500,-- EUR, „Periodicitia splátok“ : mesačne, „Počet splátok“ : 120, „Deň splátky“ : 25-tý deň, „Dátum prvej splátky“ : 25.05.2012 a "Dodatočnom náklade " 0,--EUR pri zohľadnení splátky 207,24 EUR, predstavuje hodnotu 14,46 % s celkovou čiastkou určenou na splatenie tohto úveru v sume 24.868,--EUR. Uvedená hodnota RPMN je vyššia ako hodnota RPMN uvádzaná v zmluve, a zároveň celková čiastka určená na splatenie je vyššia ako je celková čiastka, ktorú musí žalovaný ako spotrebiteľ zaplatiť, uvádzaná v zmluve. (tá podľa zmluvy má predstavovať súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, čo predstavuje suma 23.613,69 EUR / t.j. 13.500,--EUR+10.113,69 EUR/).

13. Žalobca súdu dodatočne predložil Predpis splátok k Zmluve o úvere č. 0020463787 bez podpisu jeho zmluvných strán, podľa ktorého v poradí 6120. splátka uvedeného úveru splatná dňa 25.04.2022 mala byť už len vo výške 73,30 EUR .

14. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške viac ako 6500 eur so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre 4. štvrťrok roku 2011 so stavom platným k 31.12.2011 bola 12,45 % p.a.. Uvedený údaj bol na internetovej stránke MF SR zverejnený dňa 31.01.2012. Uvedená hodnota zodpovedá hodnote priemernej RPMN uvedenej v zmluve.

15. Ďalšie Súhrnné informácie o údajoch o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov pri novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi pre Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r.

1 až 5 vo výške viac ako 6500 eur so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre 1. štvrťrok roku 2012 so stavom platným k 31.01.2012 boli na stránke Ministerstva financií SR zverejnené až dňa 30.04.2012, a teda v ich prípade ešte neuplynula lehota 15 kalendárnych dní od momentu uzavretia Zmluvy o úvere- lepšia splátka č. 0020463787 zo dňa 13.04.2012 tak ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. z/ zákona č. 129/2010 Z.z.

16. Podľa výpisu z Aktuálneho stavu číslo úverovej zmluvy : 0020463787 so stavom ku dňu 18.12.2018, žalovaný čerpal úver v plnej výške 13.500,-- Eur, čo v sporovom konaní nebolo spochybnené. Z listinných dokladov však nie je zrejmé, akým spôsobom a kedy zo strany žalovaného bol banke uhradený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 270,--EUR, ktorý podľa písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 02.08.2023 mal byť žalovanému účtovaný.

17. Z uvedeného výpisu z Aktuálneho stavu vyplynulo, že žalovaný na uvedený úver k uvedenému dňu 18.12.2018 zaplatil sumu vo výške 4.318,66 Eur, pričom do tejto uhradenej sumy po dátume 27.02.2017 (t.j. dátume ku ktorému Poštová banka, a.s. podľa tvrdení žalobcu mala zrealizovať predčasnú splatnosť predmetného úveru) je započítaná aj úhrada dňa 17.03.2017 vo výške 270,--EUR a dve úhrady po 20,--EUR realizované dňa 16.05.2017 a 16.06.2017.

18. Podľa žalobcom predloženého rozpisu o zaplatení splátok, ktoré žalovaný nenamietol, do dňa , ku ktorému malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z Poštovej banky, a.s. na žalobcu bolo zo strany žalovaného na uvedený úver uhradených 4.008,66 EUR a po tomto dátume ním uvádzaného postúpenia ďalších 851,--EUR. Žalovaný mal tak podľa tohto rozpisu na uvedený úver celkovo uhradiť sumu 4.859,66 EUR.

19. Zároveň z uvedeného výpisu z Aktuálneho stavu tiež vyplynulo, že žalovaný bol v omeškanií s úhradami splátok splatných počnúc od mesiaca november 2016.

20. Samotná Zmluva o úvere- lepšia splátka č. 0020463787 neobsahuje osobitné ujednanie o práve žalobcu na uplatnenie predčasného zosplatnenia predmetného úveru. Podľa článku 3 bod 3.6 uvedenej zmluvy právne vzťahy neupravené uvedenou zmluvou sa riadia VOP (uvedená skratka znamená: Všeobecné obchodné podmienky – viď bod 3.3 uvedeného článku), OP (uvedená skratka znamená : Obchodné podmienky pre úver lepšia splátka podmienky – viď bod 3.2 uvedeného článku), Sadzovníkom poplatkov, Oboznámením o RPMN, Oznamovaním o úrokových sadzbách a informáciami o poistení podľa zákona č. 186/2009 Z.z. a príslušnými ustanoveniami zákona č. 519/1991Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľoch a o zmene a doplnení zákonov. Zároveň podľa tohto bodu uvedeného článku žalovaný podpisom pod uvedenú zmluvu mal potvrdiť, že sa s uvedenými dokladmi oboznámil a že s nimi súhlasí.

21. Podľa Článku 9 bodu 9.2 Obchodných podmienok pre úver – lepšia pôžička účinných od 16.02.2012, ak dlžník neuhradil riadne a včas čo i len časť dohodnutej splátky Pohľadávky banky a/alebo porušil ktorúkoľvek z ustanovení zmluvy, OP alebo VOP a/alebo vyhlásenia uvedené v článku 8 OP sa ukázali ako nepravdivé alebo neúplné banka môže okrem iného (podľa bodu i./) požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stane predčasne splatným.

22. Prípisom Poštovej banky, a.s. zo dňa 30.01.2017 označeným ako „ Upozornenie – Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ bol žalovaný upozornený na to, že k 30.01.2017 bola pohľadávka banky z predmetnej Zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 928,69 EUR , pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 865,96 EUR, poplatkov vo výške 36,25 EUR a poistného vo výške 26,48 EUR. Zároveň týmto prípisom bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie vyššie uvedenej sumy na príslušný úverový účet a to v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia uvedenej výzvy. Tiež bol upozornený na to, že pokiaľ k uvedenej úhrade nedôjde, banka je oprávnená vyhlásiť predmetný úver za predčasne splatný a žiadať od neho úhradu celej úverovej pohľadávky. Výzva žalovanému mala byť podľa podacieho hárka č. EPH008784936 doručovaná dňa 31.01.2017 na adresu uvedenú v zmluve ako poštová zásielka č. RF45711544SK. Žalobca nepreukázal, kedy bola žalovanému aj doručená, a to prípadne aj v súlade so zaužívanou súdnou praxou o doručovaní poštových zásielok.

23. Podľa Článku 12 bodu 12.1 Obchodných podmienok pre úver – lepšia pôžička účinných od 16.02.2012, Na doručovanie sa primerane vzťahujú ustanovenia VOP, pričom zmluvné strany sa dohodli, že doručenie žiadateľovi/Dlžníkovi a/alebo ktorémukoľvek zo Spoludlžníkov sa považuje za doručenie všetkým Spoludlžníkom. Korešpondencia doručená jednej osobe sa považuje za doručenú všetkým, a to žiadateľovi/Dlžníkovi, ako aj Spoludlžníkovi. Osoba, ktorej Banka doručila písomnosť týkajúcu sa zmluvného vzťahu založeného ZoÚ, sa zaväzuje o obsahu doručovaných zásielok bezodkladne informovať ostatných Spoludlžníkov.

24. Podľa Všeobecných obchodných podmienok Poštovej banky, a.s. účinných od 01.08.2011- II. Časť – „Spoločné ustanovenia“, článok 3 – Oznamovanie a doručovanie písomností – bod 3.4 Pri doručovaní písomností v poštovom styku sa písomnosti považujú za doručené v tuzemsku tretí deň a v cudzine siedmy deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo zásielka sa vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, Banka zasiela písomnosti v poštovom styku vo forme obvyčajnej listovej zásielky.

25. Prípisom Poštovej banky, a.s. zo dňa 27.02.2017 označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“, mala byť žalovanému oznámená predčasná splatnosť úveru k 27.02.2017 z dôvodu porušenia zmluvných podmienok. Zároveň mal byť žalovaný vyzvaný na úhradu dlžnej sumy vo výške 10.039,76 Eur v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Uvedená výzva bola žalovanému podľa doručienky doručená dňa 02.03.2017.

26. Dňa 16.03.2017 žalovaný podpísal Poštovej banke, a.s. Uznanie dlhu na formulári vypracovanom uvedenou bankou, podľa ktorého mal uznať svoj dlh voči tejto banke vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. 0020463787 vo výške 10.039,76 EUR, ktorý podľa tohto uznania mal byť splatný dňa 27-02.2017. Zároveň z textu uvedeného uznania malo vyplývať, že žalovaný ako dlžník si je vedomý toho, že okrem vyššie uvedeného uznaného dlhu 10.039,76 EUR je banke povinný uhradiť aj zmluvné úroky z istiny vo výške 11,90 % p.a. odo dňa po dni uznania dlhu do zaplatenia a úroky z omeškania z istiny vo výške 5,25% p.a. odo dňa po dni uznania dlhu do zaplatenia.

27. Dňa 25.10.2018 uzavrela Poštová banka, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. II/2018, podľa ktorej podľa jej článku II uvedenou zmluvou ku dňu jej účinnosti postupca postupuje na postupníka Pohľadávky spolu s ich príslušenstvom špecifikované v Prílohe č. 1, a to čo do právneho dôvodu, osôb dlžníkov a výšok postupovaných pohľadávok, ktorých istina a príslušenstvo sú vyčíslené ku dňu 08.06.2017. Súdu uvedené prílohy neboli predložené.

28. Prípisom zo dňa 27.12.2018 označeným ako „Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky“, Poštová banka, a.s. mala žalovanému oznámiť, že na Základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 25.10.2018 medzi uvedenou bankou a žalobcom, bola pohľadávka banky voči osobe žalovaného vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. 0020463787 zo dňa 18.04.2012 postúpená so všetkými právami a povinnosťami s ňou spojenými na žalobcu. Zároveň v tomto prípise sa uvádzal aj aktuálny stav uvedenej pohľadávky k 19.12.2018 a síce, že táto je v celkovej výške 12.630,29 EUR, z toho nezaplatená istina m vo výške 9.491,34 EUR, neuhradené úroky vo výške 3.138,95 EUR a neuhradené poplatky vo výške 0,--EUR. Uvedené oznámenie žalovanému malo byť podľa podacieho hárka č. EPH01488249302 doručované dňa 27.12.2018 na adresu uvedenú v zmluve ako poštová zásielka č. ROE177530529SK. Žalobca nepreukázal, kedy bolo žalovanému aj doručené, a to prípadne aj v súlade so zaužívanou súdnou praxou o doručovaní poštových zásielok.

29. Listom sp.zn. PB18b-0020463787-1 zo dňa 08.08.2019 označeným ako „Výzva na zaplatenie - predžalobná výzva“, žalobca cestou svojho právneho zástupcu vyzval žalovaného na úhradu dlhu vo výške 13.184,-- EUR a to v lehote do 5 kalendárnych dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy žalovanej. Žalobca nepreukázal, kedy bola žalovanej aj doručená, a to prípadne aj v súlade so zaužívanou súdnou praxou o doručovaní poštových zásielok.

30. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

31. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

32. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

33. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

34. Podľa § 146 ods. 2 CSP, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

35. Vzhľadom na to, že došlo zo strany žalobcu k čiastočnému späťvzatiu žaloby a to v časti istiny vo výške 851,-EUR, súd konanie v uvedenej časti v zmysle vyššie uvedených ustanovení Civilného sporového poriadku zastavil. Postupoval tak bez ohľadu na súhlasné či nesúhlasné stanovisko žalovaného, nakoľko k späťvzatiu žaloby v tejto časti došlo ešte skôr, než sa začalo predbežné prejednanie tohto sporu podľa § 168 CSP a ani pojednávanie o tomto spore ešte neprebehlo, a z obsahu žaloby je zrejmé, že sa nejedná o spor, v rámci ktorého určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami sporu by mal vyplývať z osobitného predpisu.

36. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 13.04.2012, teda ku dňu, uzavretia Zmluvy o úvere- lepšia splátka č. 0020463787 zo dňa 13.04.2012 (ďalej len ako „Občiansky zákonník“ pokiaľ nie je uvedené inak), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

38. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

39. Podľa § 266 ods.5 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 13.04.2012, teda ku dňu, uzavretia Zmluvy o úvere- lepšia splátka č. 0020463787 zo dňa 13.04.2012 (ďalej len ako „Obchodný zákonník“), pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

40. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka, strany sa môžu odchyliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, § 324, 340a, 340b, 341, 365,369 až 369d, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, 676 ods. 1 a 2, § 711, 720, 725, 729, 743 a 771c.

41. Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o

úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

42. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

43. Podľa § 273 ods. 2 Obchodného zákonníka, odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred zmením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

44. Podľa § 273 ods. 3 Obchodného zákonníka, na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

45. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

46. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

47. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 13.04.2012, teda ku dňu, uzavretia Zmluvy o úvere- lepšia splátka č. 0020463787 zo dňa 13.04.2012 (ďalej len ako „zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch“ pokiaľ nie je uvedené inak), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

48. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ , g, h./, i./ a l./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch , na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

49. Podľa § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za

splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

50. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17)

51. Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

52. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

53. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

54. Podľa § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

55. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

56. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

57. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

58. Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

59. Podľa § 19 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

60. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

61. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 27.02.2017, t.j. ku dňu kedy sa podľa žalobcu malo vykonať predčasné zosplatenie úveru v tomto spore, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

62. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 27.02.2017, t.j. ku dňu kedy sa podľa žalobcu malo vykonať predčasné zosplatenie úveru v tomto spore, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

63. Podľa § 25g zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení zákona č. 438/2015 Z.z. , ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Na lehoty, ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte neuplynuli, sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitného predpisu. 33b).

64. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

65. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu 21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

66. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, 21a) upravujúcich konkurzné konanie, 22) alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

67. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ

je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu.8)

68. Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

69. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

70. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

71. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnkov, (ďalej len ako „zák.č. 483/2001 Z.z.“), v znení platnom a účinnom k 27.12.2018, teda ku dňu vyhotovenia Oznamenia o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2018, j, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

72. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 25.07.2014, t.j. ku dňu, kedy žalovaná popísala Uznanie dlhu, Ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

73. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

74. Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

75. Po vykonanom dokazovaní súd konštatuje, že vzťah založený Zmluvou o úvere č. 0020463787 zo dňa 13.04.2012 medzi Poštovou bankou, a.s. , ktorá má byť právnym predchodcom žalobcu, a žalovaným je vzťahom spotrebiteľskoprávnym a teda že uvedená zmluva spĺňa predpoklady pre jej zadefinovanie ako spotrebiteľskej zmluvy a to jednak v zmysle § 52 ods. 1 a násl. Občianskeho zákonníka a jednak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase dojednania predmetnej zmluvy (ďalej len ako „zák.č. 129/2010 Z.z.“). Z predloženej Zmluvy o úvere č. 0020463787, nie je zrejmé, aby žalovaný pri uzatváraní uvedenej zmluvy konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, a preto je potrebné uvedený vzťah hodnotiť ako spotrebiteľskoprávny.

76. Súd predovšetkým upriamuje pozornosť na judikatúru európskeho súdneho dvora na povinnosti vyplývajúce pre neho ako vnútroštátny súd pri posudzovaní ochrany spotrebiteľa v súvislosti s aplikáciou únieového spotrebiteľského práva (porovnaj bod 62, 77, 79 rozsudku SÚDNEHO DVORA (tretia komora) z 21. apríla 2016 vo veci C – 377/14 - Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s. (ďalej len ako „rozsudok SD EÚ sp.zn. C - 377/14“). Vychádzajúc z týchto povinností tak posudzoval tento vzťah aj bez zreteľa na to, že zo strany žalovaného ako spotrebiteľa neboli určité skutočnosti tohto úverového vzťahu namietané, napriek tomu ich súd jednoznačne neurčil za nesporné, pokiaľ ďalšie prípadné dôkazy tvrdenie žalobcu nepodporovali.

77. Zároveň vychádzajúc z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zverejneného aj v jeho Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí, podľa ktorého „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“, súd prvotne posudzoval aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na vedení tohto konania (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, zverejnený v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 2/2022 - Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných pod č. 6).

78. Aktívnu vecnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu –žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmvanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

79. V prípade postupovania pohľadávok banky zo spotrebiteľského úveru vychádzajúc zo zákona o bankách relevantnými podmienkami pre platné postúpenie takejto pohľadávky zo spotrebiteľského úveru z banky na iný subjekt je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovu nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov), aby nedošlo k jeho porušeniu. (porovnaj bod 21 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 , zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018). Zároveň ale súd musí posudzovať platnosť, resp. neplatnosť predmetného postúpenia pohľadávky aj skrz § 17 zák. č. 129/2010 Z.z..

80. Súd tiež poznamenáva, že podľa názoru najvyššieho súdu ani samotné relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky v prípade spotrebiteľských sporov bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitimitáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Ak totiž bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene

záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa. (porovnaj bod 24 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 , zverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

81. V súvislosti s týmito vyššie uvedenými rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR súd ďalej uvádza, že za ustálenú rozhodovaciu prax podľa stanoviska najvyššieho súdu treba považovať predovšetkým rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, vydávané Najvyšším súdom Slovenskej republiky od 1. 1. 1993 s pôvodným názvom Zbierka rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky (pokiaľ neboli v neskoršom období judikátorne prekonané), ako i rozhodnutia najvyššieho súdu, v ktorých bol opakovane potvrdený určitý právny názor, alebo výnimočne aj jednotlivé rozhodnutie, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v tomto rozhodnutí nespochybnili, prípadne ich akceptovali a vecne na ne nadviazali (porovnaj bod 12 odôvodnenia Uznesenia NS SR sp.zn. 6 Cdo 15/2017 zo dňa 30.05.2018 publikované pod poradovým číslom 31 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2019).

82. Súdu nie je známe, že by vyššie prezentované právne názory v príslušných rozhodnutiach najvyššieho súdu boli inými stanoviskami a rozhodnutiami najvyššieho súdu zmenené, resp. označené za prekonané, a preto je toho názoru, že mu prináleží ex offio skúmať vecnú aktívnu legitimitáciu žalobcu, aj keď táto zo strany žalovaného nebola v priebehu tohto sporového konania namietaná.

83. Navyše zo strany súdu sa nemôže jednať ani o prekvapivé rozhodnutie, nakoľko uznesením sp.zn. 16Csp/36/2023-60 zo dňa 19.07.2023 súd vyzval žalobcu na písomne doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení v žalobe, ktoré z hľadiska posudzovania tejto aktívnej vecnej legitimitácie majú zásadný význam.

84. Posúdenie otázky aktívnej vecnej legitimitácie na strane súčasného žalobcu súvisí s posúdením splnenia podmienok predvídaných ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá má následne význam na posúdenie naplnenia predpokladov prípadného platného postúpenia pohľadávky voči žalovanej z E. F., G. na súčasného žalobcu podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z..

85. Podľa tvrdenia žalobcu, Poštová banka, a.s. prípisom zo dňa 30.01.2017 označeným ako „Upozornenie – Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“, adresovaným žalovanému mala tomuto oznámiť, že tento je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 928,69 EUR, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 865,96 EUR, poplatkov vo výške 36,25 EUR a poistného vo výške 26,48 EUR. Výška splátky (bez poistného) korešponduje omeškaniu s viac ako štyrmi mesačnými splátkami (t.j. 865,96 EUR / 208,90 EUR (vrátane poplatku za správu) = 4,14 mesiacov) a suma omeškaného poistného dvom mesačným splátkam (t.j. 26,48 EUR / 13,24 EUR = 2 mesiace). Zároveň v uvedenom prípise banka upozorňuje žalovaného aj na možnosť využitia ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a teda na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti predmetného úveru.. Inými slovami práve tento prípis mal predstavovať oznámenie, ktoré od veriteľa vyžaduje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinný v čase vykonania zosplatnenia v tomto spore.

86. Žalobca však nepreukázal, kedy bol tento prípis žalovanému doručený. Súdu predložil len poštový hárok č. EPH002553511, podľa ktorého mal byť uvedený prípis odoslaný žalovanému dňa 31.01.2017, čo však je podľa súdu nepostačujúce. Žalobca totiž ním nepreukázal, kedy sa uvedený prípis dostal do dispozičnej sféry žalovaného, pričom práve táto skutočnosť je podľa platnej judikatúry najvyššieho súdu určujúca pre konštatovanie, že sa adresátovi takéhoto právneho úkonu vytvorila objektívna možnosť oboznámiť sa s jeho obsahom bez ohľadu na to, či túto možnosť využil alebo nie.

87. V tomto smere tak nie je možné na daný sporový prípad uplatniť ani súdnu prax o doručovaní poštových listín do sféry ich adresáta, nakoľko táto viaže takýto následok na moment ich uloženia do jeho poštovej schránky, resp. vhodenia oznámenia o uložení tejto zásielky na pošte do poštovej schránky s možnosťou si jej vyzdvihnúť v odbernej lehote (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo

129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011.), pričom takáto skutočnosť vo vzťahu k tomuto vyššie uvedenému prípisu preukázaná nebola.

88. V súvislosti s tou skutočnosťou, že žalovaná sama nepoprela doručenie predmetnej zásielky (uvedeného prípisu) súd poznamenáva , že podľa platnej judikatúry v prípade sporu o doručenie písomnosti dôkazné bremeno o doručení písomnosti zaťažuje odosielateľa (porovnaj Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných), pričom zároveň tiež poukazuje aj na analytickú právnu vetu Uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019, podľa ktorej „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP – procesné povinnosti a procesné bremená)“.

89. Je síce pravdou , že v rámci II. Časti – „Spoločné ustanovenia“ , článku 3 – Oznamovanie a doručovanie písomností – bodu 3.4 Všeobecných obchodných podmienok Poštovej banky, a.s. účinných od 01.08.2011 od E. F., G. , ktoré žalobca súdu v tomto konaní predložil, mala uvedená banka upravenú otázku doručovania písomnosti nezasielaných ako doporučená zásielka, aj tak, že sa tieto písomnosti považujú za doručené v tuzemsku tretí deň a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo zásielka sa vráti ako nedoručená, avšak súd túto fikciu o doručení nepovažoval za smerodajnú, nakoľko súdna prax zaujala k takémuto postupu odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručenú len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. (porovnaj bod 11.3 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejneného pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

90. Napokon v súvislosti so záverom, že len predloženie podacieho hárku o odoslaní zásielky nepostačuje na preukázanie doručenia listiny adresátovi, súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach napr. sp. zn. 9CoCsp/79/2021 zo dňa 23.11.2022, sp. zn. 3CoCsp/90/2021 z 24.11.2022, sp. zn. 6CoCsp/97/2021 zo dňa 28.06.2022., preto sa súd nestotožnil s právnym záverom vysloveným v uznesení Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13CoCsp/43/2020 z 18.05.2021, na ktoré sa žalobca vo svojom vyjadrení odvolával.

91. Vzhľadom na vyššie uvedené teda žalobca nepreukázal , že si riadne splnil oznamovaciu povinnosť podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka , a v dôsledku týchto skutočností preto ani nemohlo dôjsť následne jednak k platnému predčasnemu zosplatneniu tohto úveru prípisom Poštovej banky, a.s. zo dňa 27.02.2017 označeným ako „ Výzva na úhradu dlžnej sumy“ a doručeným žalovanému podľa doručienky dňa 02.03.2017, a v konečnom dôsledku následne ani k platnému postúpeniu pohľadávky vedenej Poštovou bankou, a.s. voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto sporu, nakoľko v čase jej postúpenia neboli naplnené predpoklady uvedené v ust. § 17 ods. 1 písm b./ a teda postúpenie je neplatné.

92. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase postúpenia pohľadávky z Poštovej banky, a.s. na žalobcu, bolo možné postúpiť pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere len za splnenia kumulatívnych podmienok uvedených v predmetnom ustanovení, medzi ktoré patrila aj tá požiadavka, že predmetná pohľadávka bola buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo že sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti.

93. Uvedená požiadavka nemusela byť naplnená len v prípade predvídanom v ust. ods. 3 citovaného paragrafu a síce ak sa postupovalo pri jej postúpení podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, alebo upravujúcich konkurzné konanie, alebo ak šlo o prechod pohľadávky z banky, pobočky zahraničnej banky alebo finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu na banku, pobočku zahraničnej banky alebo finančnú inštitúciu podľa osobitného predpisu s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

94. Situácie predvídané predmetným ust. § 17 ods. 3 cit. zákona v konaní neboli preukázané, a ani zo strany žalobcu tvrdené a dokazované, takže súd skúmal, či pri postúpení predmetnej pohľadávky boli naplnené predpoklady predvídané v ods. 1 citovaného paragrafu.

95. K ich naplneniu tak ako bolo už vyššie uvedené nedošlo, keďže zosplatenie nebolo platné a celková splatnosť úveru ešte nenastala, preto postúpenie pohľadávky z tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo pre rozpor s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. neplatné.

96. Súd navyše uvádza, že podľa § 17 ods. 1 uvedeného zákona k dátumu vykonaného postúpenia nebolo možné prípadne postúpiť ani dovtedy splatné splátky predmetnej pohľadávky, nakoľko takýto výklad uvedeného ustanovenia by bol v rozpore s výkladom, ktorý tomto ustanoveniu prikladal samotný zákonodarca.

97. Ustanovenie § 17 ods. 1 v znení, ktoré súdu vyššie uvádza a ktoré bolo platné a účinné v čase, kedy malo dôjsť podľa žalobcu k postúpeniu pohľadávky z jeho právneho predchodcu na tohto žalobcu, bolo do zákona č. 129/2010 Z.z. zapracované novelou vykonanou zákonom č. 438/2015 Z.z. účinnou od 18.04.2016.

98. V súvislosti s týmto znením § 17 dôvodová správa k zákonu č. 438/2015 Z.z., konkrétne časť „Spoločná správa výborov“ odôvodňujúc schvaľovanie tohto znenia uvádzala, že sa ňou „Navrhuje sa sprísniť predpoklady sukcesie do práv veriteľa v súvislosti so spotrebiteľskými úvermi tak, aby sa vzťahovala aj na prípady prechodu pohľadávok a navrhovaná úprava by tak nemohla byť obchádzaná napr. zmluvami o predaji podniku. Sukcesia do práv veriteľa bude možná v zásade len medzi regulovanými subjektmi v prípade zlyhania spotrebiteľského úveru, ak bude predmetom prechodu alebo prevodu pohľadávka v celosti. Ustanovenie odseku 2 upravuje taxatívne prípady výnimiek z kogentného pravidla odseku 1. Právna úprava sa týka rovnako aj inkasocessie. Porušenie navrhovaného zákazu bude zakladať absolútnu neplatnosť právneho úkonu.“

99. Vychádzajúc z tohto výkladu je zrejmé, že zákonodarca uvedenou formuláciou § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. nepripúšťal možnosť, čiastočného postúpenia pohľadávky, ale len v celosti.

100. Tomu zodpovedá aj samotné znenie uvedeného ustanovenia § 17 ods. 1 uvedeného zákona, ktorý používa termín všade „pohľadávka“ (porovnaj text „... ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami.“, príp. v písm b./ „...prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom“), ani raz sa nespomína termín „časť pohľadávky“, pritom je nepochybné, že splatné splátky pohľadávky predstavujú len jej časť a same o sebe nevytvárajú osobitnú pohľadávku.

101. Navyše je podľa názoru súdu v rozpore so zásadou ochrany spotrebiteľa, aby bolo možné časť pohľadávky, pozostávajúcej len zo splatných jej splátok postúpiť na nový subjekt, a časť pohľadávky pozostávajúcej dosiaľ nesplatených ponechať na doterajšom veriteľovi, a tým vlastne zneistiť spotrebiteľa v otázke, komu má plniť pohľadávku.

102. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že sprísnená ochrana spotrebiteľa vyžaduje aby sa v prípade, ak sú dané pochybnosti obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka platného a účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o splátkovom úvere číslo 0020463787 t.j. ku dňu 13.04.2012 použil výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Je nepochybné, že výklad, v zmysle ktorého, pokiaľ sa riadne nepreukáže doručenie poštovej zásielky žalovanému aspoň do jeho dispozičnej sféry v súlade dosiaľ platnou judikatúrou najvyšších súdnych autorít, a teda nevznikne povinnosť plnenia žalovanému inému subjektu než banke, s ktorou mal uzavretú príslušnú zmluvu, je priaznivejší a je na mieste ho aplikovať.

103. Na vyššie uvedených záveroch nič nemení ani tá skutočnosť, že žalovaný Uznaním dlhu zo dňa 16.03.2017 uznal ešte E. F., G. jej pohľadávku vo výške 10.039,76 EUR, a teda vlastne uznal zosplatnenú pohľadávku banky, pretože nemal vedomosť o vyššie uvedených nedostatkoch v rámci zosplatňovacieho prejavu uvedeného úveru.

104. Uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi totiž zakladá len vyvrátenú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. V prípade sporu tak veriteľ nemusí dokazovať, že v čase uznania dlh existoval, ani jeho výšku. Tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (§ 34 a nasl.) musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejмый dôvod (kauza) vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a napokon musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Uznaním dlhu však nevzniká nový záväzok. V danom spore však táto domnienka o existencii dlhu vo výške predčasne splatnej pohľadávky vykonaným dokazovaním bola vyvrátená, a tak z hľadiska následného postupovania uvedenej pohľadávky z E. F., na žalobcu uvedené uznanie dlhu, u ktorého navyše jeho text bol vopred pripravený ako formulárové znenie bankou a žalovaný ho nemal možnosť ovplyvniť a uznanie dlhu len podpísal, žiadnym spôsobom nemohlo zhojiť zákonný nedostatok tohto postúpenia, a síce že sa v rozpore so zákonom nepostupovala celá splatná pohľadávka banky vedená voči žalovanému ako spotrebiteľovi.

105. Rovnako tak za relevantné súd nepovažoval ani vyjadrenie žalovaného v jeho písomnom podaní doručenom súdu dňa 25.08.2023, v ktorom okrem iného uviedol, že „Ohľadne záväzku P.B. uznáva záväzok“, nakoľko tieto použité výrazové prostriedky nemožno bez ďalšieho považovať za uznávací prejav. V spotrebiteľskom spore totiž možno za relevantný prejav spotrebiteľa, že uznáva nárok dodávateľa (§ 282 Civilného sporového poriadku) považovať iba jednoznačný, pochybnosti nevyvolávajúci prejav spotrebiteľa, ku ktorému pristúpil až po osobitnom poučení súdom v zmysle § 292 písm. b) Civilného sporového poriadku. Bez takéhoto poučenia súdom samo vyjadrenie spotrebiteľa, že „si je vedomý dlhu“ a „chce dlžnú sumu zaplatiť“ nemožno považovať za uznanie nároku (porovnaj judikát NS SR – R 25/2022).

106. Vzhľadom na vyššie uvedené tak súd ustálil, že na strane súčasného žalobcu tým nie je daná vecná aktívna legitímácia na vedení tohto sporového konania, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

107. Nakoľko súd konštatoval absenciu aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ďalej už bližšie nevyhodnocoval, či prípadný nárok žalobcu vzhľadom na neplatné predčasné zosplatnenie predmetného úveru nie je premlčaný podľa § 54a Občianskeho zákonníka, prípadne či predmetný úver je, resp. nie je bezúročný a bezpoplatkový a to najmä vzhľadom zistenie súdu, že hodnota RPMN uvedená v zmluve vykazovala nižšiu hodnotu než boli hodnota RPMN zistená súdom, ako aj to že výška poslednej mesačnej splátky sa menila, pričom o tejto skutočnosti v predmetnej zmluve o úvere nebola žiadna zmienka, ako aj nebolo zrejmé akým spôsobom žalovaný uhradza poplatok za poskytnutie úveru výške 270,--EUR, ktorý podľa písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 02.08.2023 mal byť žalovanému účtovaný (porovnaj R 49/2022).

108. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

109. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

110. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

111. Podľa § 256 ods.1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

112. Podľa § 256 ods.2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

113. Podľa § 262 ods.1CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

114. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

115. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 Základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

116. Podľa článku 17 Základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným preťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

117. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkami 4 a 17 Základných princípov CSP teda prihliadajúc na pomer úspechu strán v spore ako aj skutočnosť, že si úspešná strana v spore nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

118. Súd pri posudzovaní úspechu pokiaľ ide o čiastočné zastavenie konania čo do časti istiny vo výške 851,--EUR z dôvodu späťvzatia žaloby v uvedenej časti uvádza, že je jeho povinnosťou skúmať procesnú zodpovednosť za zastavenie konania, pričom rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. V danej veci žalobca svoje späťvzatie žaloby v uvedenej časti odôvodnil len tým, že po postúpení žalovaný ako dlžník zaplatil 851,--EUR započítaných na istinu. , takže súd ustálil , že zastavenie konania v uvedenej časti zavinil samotný žalobca.

119. Súd pri posudzovaní úspechu strán sporu tak vzal na zreteľ skutočnosť, že pomer úspechu žalovaného v tomto spore bol 100% (čo do čiastočného späťvzatia žaloby toto zavinil žalobca a čo do zvyšku bol žalobca neúspešný, keďže žaloba bola v uvedom zvyšku zamietnutá). Žalovanému ako úspešnej strane sporu by tak vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. V danom spore si však žalovaný trovy konania neuplatnil.

120. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem.

121. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo analogia iuris). Súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne ďalším rozhodnutím o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnený žalovaný síce bol úspešný v spore, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

122. Súd preto rozhodol tak , že žalovanému ako úspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach . (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok /ďalej len ako „CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.